

“मीठे बच्चे- बाबा आउनु भएको छ तिमीलाई फूल बनाउन, तिमी फूल बच्चाहरूले कहिल्यै कसैलाई दुःख दिन सक्दैनौ, सधैं सुख दिइराखौ।”

प्रश्न:- कुन एउटा कुरामा तिमी बच्चाहरूले धेरै सावधानी राख्नु पर्छ?

उत्तर:- मनसा-वाचा-कर्मणा आफ्नो वाणीमा धेरै सावधानी राख्नु पर्छ। बुद्धिद्वारा विकारी दुनियाँको सबै लोकलाज कुलको मर्यादाहरू भुल्नु पर्छ। आफ्नो जाँच गर्नु छ- मैले कति दिव्यगुण धारण गरेको छु? लक्ष्मी-नारायण जस्तो पवित्र बनेको छु? कहाँसम्म फूल बनेको छु?

ओम् शान्ति। शिवबाबालाई थाहा छ- यी मेरा बच्चा आत्माहरू हुन्। तिमी बच्चाहरूले आत्मा सम्झेर शरीरलाई भुलेर शिवबाबाको याद गर्नु छ। शिवबाबा भन्नुहुन्छ- म तिमी बच्चाहरूलाई पढाउँछु। शिवबाबा पनि निराकार हुनुहुन्छ, तिमी आत्माहरू पनि निराकार हौ। यहाँ आएर पार्ट खेल्छौ। बाबा पनि आएर पार्ट खेल्नुहुन्छ। यो पनि तिमीलाई थाहा छ- ड्रामा योजना अनुसार बाबा हामीलाई आएर फूल बनाउनु हुन्छ। त्यसैले सबै अवगुणहरूलाई छोडेर गुणवान बन्नु छ। गुणवानले कहिल्यै कसैलाई दुःख दिदैनन्। सुन्दै नसुनेझैं गर्दैनन्। कोही दुःखी छ भने उसको दुःख दूर गर्छन्। बाबा पनि आउनु हुन्छ त्यसैले सारा दुनियाँको दुःख अवश्य दूर हुनु छ। बाबा त श्रीमत दिनुहुन्छ, जति हुन सक्छ पुरुषार्थ गरेर सबैको दुःख दूर गर्दै गर। पुरुषार्थबाट नै राम्रो पद मिल्छ। पुरुषार्थ नगर्नाले पद कम हुन जान्छ। फेरि कल्प-कल्पान्तरको घाटा पर्न जान्छ। बाबा बच्चाहरूलाई हरेक कुरा सम्झाउनु हुन्छ। बच्चाहरूले आफूलाई घाटा पारुन्- यो बाबा चाहनुहुन्छ। दुनियाँले फाइदा र घाटालाई जानेका छैनन्। बच्चाहरूले आफूप्रति दया गर्नु छ। श्रीमतमा चलिरहनु छ। बुद्धि यता-उता भाग्छ भने पनि कोसिस गर- मैले यस्तो बेहदको बाबालाई किन याद गर्दिनँ? जुन यादले नै उच्च पद मिल्छ। कम से कम स्वर्गमा त जान्छौ। तर स्वर्गमा उच्च पद पाउनु छ। बच्चाहरूको माता-पिताले भन्छन् नि- हाम्रो बच्चाहरूले स्कुलमा पढेर उच्च पद पाउनु। यहाँ त कसैलाई पनि थाहा लाग्दैन। तिमी सम्बन्धीहरूले तिमी के पढाइ पढ्छौ, यो जानेका छैनन्। त्यो पढाइमा त मित्र-सम्बन्धी सबैले जानेका छन्, यसमा कसैले जानेका छन्, कसैले जानेका छैनन्। कसैको पिताले जानेका छन् भने भाइ-बहिनीले जानेका छैनन्। कसैकी आमाको जान्दछिन् भने बुवाले जानेका छैनन् किनकि यो विचित्र पढाइ र विचित्र पढाउनेवाला हुनुहुन्छ। नम्बरवार बुझ्छन्, बाबा सम्झाउनु हुन्छ- भक्ति त तिमीले धेरै गरेका छौ। त्यो पनि नम्बरवार, जसले धेरै भक्ति गरेको छ उनीहरूले नै फेरि यो ज्ञान पनि लिन्छन्। अब भक्तिको रीति-रिवाज पूरा हुन्छ। पहिला मीराको लागि भनिन्थ्यो- उनले लोकलाज कुलको मर्यादा छोडिन्। यहाँ त तिमीले सारा विकारी कुलको मर्यादा छोड्नु छ। बुद्धिले सबैको संन्यास गर्नु छ। यस विकारी दुनियाँको केही पनि राम्रो लाग्दैन। विकर्म गर्नेहरू कति पनि राम्रो लाग्दैनन्। उनीहरूले आफ्नै भाग्यलाई बिगाउँछन्। यस्तो कुनै पिता कहाँ हुन्छन् र- जसले बच्चाहरूले अरुलाई सताएको वा नपढेको मन पराओस्। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- त्यहाँ यस्ता कुनै बच्चाहरू हुँदैनन्। नाम नै छ देवी-देवता। कति पवित्र नाम छ। आफ्नो जाँच गर्नु छ- ममा देवी गुण छ? सहनशील पनि बन्नुपर्छ। बुद्धियोगको कुरा हो। यो लडाईं त धेरै मीठो छ। बाबालाई याद गर्न कुनै लडाईंको कुरा हुँदैन। बाँकी हो, यसमा मायाले विघ्न पर्छ। त्यसबाट सम्भाल गर्नुपर्छ। माया माथि विजय त तिमीले नै पाउनु छ। तिमीलाई थाहा छ- कल्प-कल्प हामीले जे पनि गर्दै आएका छौ, एकदम एक्युरेट त्यही पुरुषार्थ चल्छ, जुन कल्प-कल्प चल्दै आएको छ। तिमीलाई थाहा छ- अहिले हामी पद्मापद्म भाग्यशाली बन्छौ फेरि सत्ययुगमा अथाह सुखी रहन्छौ।

कल्प-कल्प बाबा यसरी नै सम्झाउनु हुन्छ। यो कुनै नयाँ कुरा होइन, यो धेरै पुरानो कुरा हो। बाबा त चाहनुहुन्छ बच्चाहरू सम्पूर्ण फूल बनून्। लौकिक पिताको पनि दिल हुन्छ नि- मेरो बच्चा फूल बनून्। पारलौकिक बाबा त आउनु हुन्छ नै काँडालाई फूल बनाउन। त्यसैले यस्तो बन्नुपर्यो नि। मनसा-वाचा-कर्मणा बोलीमा पनि धेरै सावधानी चाहिन्छ। हरेक कर्मन्द्रियमाथि धेरै सावधानी चाहिन्छ। माया धेरै धोका दिनेवाला छ। त्यसबाट पूरा सम्भाल राख्नु छ, उच्च लक्ष्य छ। आधाकल्पदेखि क्रिमिनल दृष्टि बनेको छ। त्यसलाई एक जन्ममा सिविल (पवित्र) बनाउनु छ, जस्तो यी लक्ष्मी-नारायणको छ। यिनीहरू सर्वगुण सम्पन्न छन् नि। त्यहाँ क्रिमिनल

(अपवित्र) दृष्टि हुँदैन। रावण नै हुँदैन। यो कुनै नयाँ कुरा होइन। तिमीले अनेक पटक यो पद पाएका छौ। हामीले के पढ्छौ भनेर दुनियाँलाई त कति पनि थाहा छैन। बाबा तिम्रो सबै आशा पूर्ण गर्न आउनु हुन्छ। अशुभ आशा रावणको हुन्छ। तिम्रो छ शुभ आशाहरू। कुनै पनि क्रिमिनल आशा हुनु हुँदैन। बच्चाहरूले सुखको लहरमा लहराउनु छ। तिम्रो अथाह सुखको वर्णन गर्न सक्दैनन्, दुःखको वर्णन हुन्छ, सुखको वर्णन कहाँ हुन्छ र! तिमीहरू सबै बच्चाहरूको एक आशा छ— हामी पावन बनेौ। कसरी पावन बन्छौ? त्यो त तिमीलाई थाहा छ— पावन बनाउनेवाला एक बाबा नै हुनुहुन्छ, उहाँको यादले नै पावन बन्छौ। पहिला नम्बर पावन नयाँ दुनियाँका यी देवी-देवता नै हुन्। पावन बनेमा हेर ताकत कति छ। तिमी पावन बनेर पावन दुनियाँको राज्य पाउँछौ, त्यसैले भनिन्छ यस देवता धर्ममा तागत धेरै छ। यो तागत कहाँबाट मिल्छ? सर्वशक्तिमान बाबाबाट। घर-घरमा तिमी मुख्य दुई-चार चित्र राखेर धेरै सेवा गर्न सक्छौ। त्यो समय आउने छ, कप्रयु आदि यस्तो लाग्छ, तिमी कहीं आउन जान पनि सक्ने छैनौ।

तिमी हौ ब्राह्मण, सच्चा गीता सुनाउनेवाला। ज्ञान त धेरै सहज छ, जसको घरका सबै आउँछन्, शान्ति छ, उनीहरूको लागि त धेरै सहज छ। दुई-चार मुख्य चित्र घरमा राखेको होस्। यो त्रिमूर्ति, गोला (सृष्टि चक्र), कल्प वृक्ष र सिँढीको चित्र पर्याप्त छ। त्यसको साथमा गीताका भगवान कृष्ण होइनन्, त्यो चित्र पनि राम्रो छ। कति सहज छ, यसमा कुनै पैसा खर्च हुँदैन। चित्र त राखेका छौ। चित्रहरूलाई देखेपछि नै ज्ञान स्मृतिमा आउँदै रहन्छ। कोठा बनेको होस्, त्यसमा चाहे तिमी सुत्न सक्छौ। यदि श्रीमतमा चल्दै रह्यौ भने तिमी धेरैको कल्याण गर्न सक्छौ। कल्याण गर्छौ पनि होला फेरि पनि बाबा सम्झाउनु हुन्छ— यसरी-यसरी तिमी गर्न सक्छौ। ठाकुरजीको मूर्ति राख्छन् नि। यसमा त फेरि छ सम्झाउने कुरा। जन्म-जन्मान्तर तिमी भक्तिमार्गमा मन्दिरहरूमा भड्किइ रहन्छौ तर यिनीहरू को हुन्? यो थाहा हुँदैन। मन्दिरहरूमा देवीहरूको पूजा गर्छन्, उनीहरूलाई नै फेरि पानीमा लगेर डुबाउँछन्। कति अज्ञान छ। पूज्यको, पूजा गरेर फेरि उनलाई उठाएर समुद्रमा हालिदिन्छन्। गणेशलाई, देवी मालाई, सरस्वतीलाई पनि डुबाउँछन्। बाबा बसेर बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ, कल्प-कल्प यिनै कुरा सम्झाउनु हुन्छ। महसुस गराउनु हुन्छ— तिमी यो के गरिरहेका छौ! बच्चाहरूलाई त घृणा आउनु पर्छ जबकि बाबा यति सम्झाइरहनु हुन्छ— मीठा प्यारा बच्चाहरू! तिमी यो के गरिरहेका छौ! यसलाई भनिन्छ नै विषय वैतरणी नदी। यस्तो होइन, त्यहाँ कुनै क्षीरको सागर छ। हरेक चीज त्यहाँ धेरै हुन्छ। कुनै चीजमा पैसा लाग्दैन। पैसा त त्यहाँ हुँदैन। सुनको नै सिक्का देखिनमा आउँछ जबकि भवनमा नै सुन लगाइएको हुन्छ, सुनको इट्टा लगाएको हुन्छ। त्यसैले सिद्ध हुन्छ त्यहाँ सुन-चाँदीको मूल्य नै छैन। यहाँ त हेर कति मूल्य छ। तिमीलाई थाहा छ— एक-एक कुरामा आश्चर्य छ। मनुष्य त मनुष्य नै हुन्, यी देवताहरू पनि मनुष्य हुन् तर यिनीहरूको नाम देवता हो। यिनीहरूको अगाडि मनुष्यले आफ्नो गंदगी जाँहिर गर्छन्— हामी पापी नीच हौ, हामीमा कुनै गुण छैन। तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा लक्ष्य-उद्देश्य छ, हामी यस्तो मनुष्यबाट देवता बन्छौ। देवताहरूमा दैवी गुण छ। मन्दिरहरूमा जान्छन् तर यो बुझ्दैनन् कि यिनीहरू पनि मनुष्य नै हुन्। हामी पनि मनुष्य हौ तर यिनीहरू दैवी गुणवाला हुन्, हामी आसुरी गुणवाला हौ। अहिले तिम्रो बुद्धिमा आउँछ, हामी कति ना-लायक थियौं। यिनीहरूको अगाडि गएर गाउँथ्यौं— तपाईं सर्वगुण सम्पन्न....। अहिले बाबा सम्झाउनु हुन्छ यिनीहरू त बितेर गएका हुन्। यिनीहरूमा दैवी गुण थियो, अथाह सुख थियो। उनै फेरि अथाह दुःखी बनेका छन्। यस समय सबैमा ५ विकारहरूको प्रवेशता छ। अहिले तिमी विचार गर्छौ, कसरी हामी माथिबाट गिर्दै-गिर्दै एकदम जमिनमा आइपुगेका छौं। भारतवासी कति धनवान थिए। अहिले त हेर कर्जा लिइरहन्छन्। यी सबै कुरा बाबा नै बसेर सम्झाउनु हुन्छ, अरु कसैले बताउन सक्दैन। ऋषि-मुनिहरूले पनि नेति-नेति भन्दथे अर्थात् हामी जान्दैनौं। अहिले तिमी बुझ्छौ उनीहरूले त सत्य भन्थे। न बाबालाई, न रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्दथे। अहिले पनि कसैले जानेका छैनन्, सिवाय तिमी बच्चाहरू। ठूला-ठूला संन्यासी, महात्माहरू कसैले जानेका छैनन्। वास्तवमा महान् आत्मा त यी लक्ष्मी-नारायण हुन् नि। सदा पवित्र छन्। यिनले पनि जान्दैनथे भने अरु कसैले कसरी जान्न सक्छन्? कति साधारण कुरा बाबा सम्झाउनु हुन्छ तर कति बच्चाहरूले भुल्छन्। कतिले राम्रोसँग गुण धारण गर्छन् भने मीठो लाग्छ। जति बच्चाहरूमा मीठो गुण देख्नुहुन्छ त्यति दिल खुशी हुन्छ। कसैले त नाम बदनाम गरिदिन्छन्। यहाँ त फेरि बाबा, टिचर, सद्गुरु— तीनोंको निन्दा गराउँछन्। सत् बाबा, सत् टिचर र सत् गुरुको निन्दा गराउनाले फेरि तीनगुणा दण्ड पर्न जान्छ। तर कति बच्चाहरूमा केही पनि समझ छैन। बाबा सम्झाउनु हुन्छ— यस्ता पनि हुन्छन् अवश्य। माया पनि कुनै कम छैन। आधाकल्प पाप आत्मा बनाउँछ। बाबा फेरि आधाकल्पको लागि पुण्य आत्मा बनाउनु हुन्छ। त्यो पनि नम्बरवार बन्छन्। बनाउनेवाला पनि दुई छन्—

राम र रावण। रामलाई परमात्मा भनिन्छ। राम-राम भनेर फेरि पछाडिमा शिवलाई नमस्कार गर्छन्। उहाँ नै परमात्मा हुनुहुन्छ। परमात्माको नाम गन्छन्। तिमीलाई त गन्ने आवश्यकता छैन। यी लक्ष्मी-नारायण पवित्र थिए नि। यिनीहरूको दुनियाँ थियो, जुन पास्ट भएको छ। त्यसलाई स्वर्ग नयाँ दुनियाँ भनिन्छ। फेरि जसरी भवन पुरानो भएपछि भत्किन लायक बन्छ। यो दुनियाँ पनि यस्तै छ। अहिले हो कलियुगको अन्त्य। कति सहज करा छन् बुझ्नु पर्ने। धारण गर्नु र गराउनु छ। बाबा त सबैलाई सम्झाउनको लागि जानुहुन्छ। तिमी बच्चाहरू ईश्वरीय सेवामा छौ। बाबा जुन सेवा सिकाउनु हुन्छ, त्यही सेवा गर्नु छ। तिम्रो हो केवल ईश्वरीय सेवा। तिम्रो नाम उच्च बनाउनको लागि बाबाले कलश तिमी माताहरूलाई दिनुभएको छ। यस्तो होइन, पुरुषहरूलाई मिल्दैन। मिल्न त सबैलाई मिल्छ। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— हामी कति सुखी स्वर्गवासी थियौं, त्यहाँ कोही दुःखी थिएनन्। अहिले छ संगमयुग फेरि हामी त्यस नयाँ दुनियाँको मालिक बनिरहेका छौं। अहिले हो कलियुग, पुरानो पतित दुनियाँ। एकदमै भैँसी बुद्धि जस्ता मनुष्य छन्। अब त यी सबै करालाई भुल्नुपर्छ। देह सहित देहका सबै सम्बन्धहरूलाई छोडेर आफूलाई आत्मा सम्झनु छ। शरीरमा आत्मा छैन भने शरीरले केही पनि गर्न सक्दैन। त्यस शरीरमा कति मोह राख्छन्, शरीर जल्यो, आत्माले गएर अर्को शरीर लिन्छ। फेरि पनि १२ महिना रुने-कराउने गरिरहन्छन्। अहिले तिम्रो आत्माले शरीर छोड्यो भने अवश्य उच्च घरमा जन्म लिन्छ, नुम्बरवार। थोरै ज्ञान भएकाले साधारण कुलमा जन्म लिन्छ, उच्च ज्ञान भएकाले उच्च कुलमा जन्म लिन्छ। त्यहाँ सुख पनि धेरै हुन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) बाबा जे सुनाउनु हुन्छ त्यसलाई सुनेर नसुनेको जस्तो गर्नुहुँदैन। गुणवान बनेर सबैलाई सुख दिनु छ। पुरुषार्थ गरेर सबैको दुःख दूर गर्नु छ।

२) विकारहरूको वश भएर कुनै पनि विकर्म गर्नु छैन। सहनशील बन्नु छ। कुनै पनि विकारी आश राख्नु हुँदैन।

वरदान:- मैँपनलाई “ बाबा ” मा समाहित गर्नेवाला निरन्तर योगी , सहजयोगी भव
जुन बच्चाहरूको बाबा सँग हरेक श्वासमा प्यार छ, हरेक श्वासमा बाबा-बाबा छ उनीहरूलाई योगको मेहनत गर्नु पर्दैन। यादको प्रमाण हो— कहिल्यै मुखबाट “म” शब्द निस्कन सक्दैन। बाबा-बाबा नै निस्कनेछ। “मैँपन” बाबामा समाहित होस्। बाबा मेरुदण्ड (ब्याकबोन) हुनुहुन्छ, बाबाले गराउनुभयो, बाबा सदा साथ हुनुहुन्छ, तिमै साथमा रहन्छु, खान्छु, घुम्छु, फिर्छु... यो प्रत्यक्ष रूपमा स्मृतिमा रहोस् तब भनिनेछ सहजयोगी।

स्तोत्र:- मैँ-मैँ गर्नु भनेको मायारूपी बिरालोलाई आहवान गर्नु हो।